

Politiet om at lade være med at søge Erhverv ved Utugt, derefter paany have gjort sig skyldige deri, ere blevne juridisk overbeviste derom og ere blevne dømt, saa have faaet en ny Advarsel til at ophøre med denne Næringsvei, men have, jeg kan sige for tredje Gang været dette Forbud overhørig, have fortsat deres Næringsvei og da paany ere blevne tiltalte og juridisk overbeviste om dette Forhold. Jeg vil nu frit henstille, om man ikke er berettiget til at sige, at naar man har at gjøre med saadanne Fruentimmer, saa er der ingen Opfordring til at være saa varsom, at man af Hensyn til dem skulde udsætte Samfundet for de Farer, hvorom der er Spørgsmaal. Jeg tror, man kan sige med Hensyn til disse Fruentimmer saaledes, som det er udtalt i Motiverne til denne Bestemmelse i Lovforslaget, at disse Fruentimmer i Virkeligheden selv have stemplet sig som det, der er Spørgsmaal om at gjøre dem til i Lovforslagets § 6, men naturligvis indrømmer jeg villigt, at hvis man kunde undgaa dette, som jo fremtræder som en Naardhed, naar man ikke havde det nødig, fordi man haode andre Midler, saa skulde man heller ikke gjøre det. Jeg vil heller ikke, at man skal gaa videre, end det er absolut nødvendigt, men det forholder sig ikke rigtigt, hvad de fire ærede Medlemmer i Udvalget have anført i deres Motivering af Forslaget, nemlig at Bestemmelsen er aldeles uønskelig for at fremme Lovens Dimeb, idet §§ 3—5 i Udkastet give Politiet fuldstændig Adgang til at kontrollere de efter Straffelovens § 180 Domsfældte. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at Betingelsen for, at Fruentimmer i Medfør af § 5 kunne blive indegivne de ved Regulativ eller Vedtægt fastsatte Bestemmelser om Tilsyn med løsagtige Fruentimmer, er ikke blot at de unddrage sig fra det Tilsyn, som de kunne blive underkastede i Medfør af den nævnte Paragraf, men tillige, at de derefter findes at være smittede af venerisk Sygdom. Desom altsaa vedkommende Fruentimmer ikke findes at være smittede af venerisk Sygdom, vil man ikke i Kraft af § 5 have nogen Hjemmel til at undergive hende de omhandlede Regulativbestemmelser, og et saadant Fruentimmer vil altsaa kunne fremdeles fortsætte denne for Samfundet saa farlige Næringsvei uden at blive underkastet dette Tilsyn. Og det Tilsyn, som føres med de offentlige Fruentimmer i egentlig Forstand, har derhos en ganske anderledes intensiv Karakter, er ganske anderledes betryggende, end det Tilsyn, der er Spørgsmaal om i § 5. Men dertil kommer endyderligere, at ifølge § 7 — en Bestemmelse, der netop er sat ind

i Kraft af de Humanitetsbetyns, som jeg mener bør tages saa vidt som muligt — skal det Tilsyn, som Fruentimmeret kan undergives i Følge § 5, ophøre, saasnart der er Anledning til at antage, at hendes Opførsel har forandret sig og i ethvert Fald efter Forløbet af 6 Maanedes. Naar denne Frist er udløben, har man altsaa slet ikke noget Tilsyn med de Fruentimmer, som drive den Beskæftigelse, hvorom der er Tale. Jeg tror altsaa, det maa erkendes, at denne § 6 er et nødvendigt Led i den hele Foranstaltning, hvortil der her er Spørgsmaal, og naar det ærede Medlem (Bajer), som førte Ordet blandt Andet ogsaa for dette Forslag, henvisste til, at der har yttret sig en anden Opfattelse dels fra Stadslægens og dels fra Kjøbenhavns Politidirektørs Side, skal jeg bemærke, at det netop for en væsentlig Del er i Følge indtrængende Opfordring fra Kjøbenhavns Politidirektør, at jeg stærkt maa holde paa § 6. Hvis man dels sletter § 6, dels lader Straffen blive ved disse Par Dages simpelt Fængsel, saa borttager man ethvert Middel, som man i Virkeligheden har til bringe det dertil, at den hemmelige Prostitution bliver offentlig, saa har man i Virkeligheden borttaget den største Del af den Virkekraft, som den hele Lovforanstaltning skulde have. Det ærede Udvalg har til denne § 6 stillet et andet Ændringsforslag under Nr. 18, der gaar ud paa, at det dog ikke skulde kunne paalægges det Fruentimmer, som mod sin Villie indskrives, at tage Ophold i et offentligt Hus, med mindre hendes senere Opførsel gjør en saadan Forholdsregel nødvendig. Mod dette Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig, jeg skal acceptere dette Forslag, navnlig for derved at vise, hvorledes jeg, som jeg har tilladt mig gjentagende at sige, er rede til at mødekomme det ærede Udvalg og alle de Humanitetsbetyns, som kunne fordres iagttagne, saa vidt muligt. Udvalgets Forslag under Nummer 7 og 15 kan jeg tiltræde. Jeg finder det rigtigt naar § 1 undergaar den Forandring, som er foreslaaet af Udvalget under Nr. 1 og 2, at man da ogsaa forandrer Bestemmelserne paa de paagældende Steder i § 2 og § 4, saaledes at Vedkommende ikke ubetinget skal indlægges paa et Sygehus, idet der nemlig maa siges at være Leilighed til at iagttage de fornødne Sikkerhedsforholdsregler efter Udvalgets Forslag under Nr. 1 og 2. Er det et Fruentimmer, med Hensyn til hvem man ikke kan have Sikkerhed for, at hun under sin Sygdom vil afholde sig fra Forhold, der kunne føre Smitten videre, vil man selvfølgelig jo altid have det Middel tilbage at indlægge